

Det var nu ogsaa snart et halvt Aarhundrede, siden Pastor Momme holdt sit Indtog her i Sandinge Menighed, som han havde faaet Naade til at lede det første, vanskelige Skridt op mod Aandens lyse Højder. Ældre Folk kunde endnu fortælle derom. Først var det sket, at den gamle Pastor Jerrild en Morgen var bleven funden død under Lampen inde i sit tilrøgede Gavlkammer, hvor han havde siddet begravet mellem sine Portvinsflasker i mere end en Menneskealder. De Sandinge Bønder havde stille baaret ham til Jorden; og da de havde faaet sagt, at nu laa han dør, hvor han havde det bedst, vendte de ubekymrede tilbage til deres daglige Dont. Men en Dag, et Par Maaneder derefter, drog et mærkeligt Optog ned fra Bakkerne i Syd. Forrest svinglede to Top-Læs Flyttegoods, og bagefter kom en gammel Hyrekaret med en halv Snes store og smaa Hoveder kiggende ud af Vinduerne. Oppe hos Kusken sad yderligere to Drenge, der holdt et udfoldet Flag imellem sig; og Alle raabte de Hurra foran ethvert Hus, de rullede forbi. Ude i Engene stod de Sandinge Bønder og stirrede — med Øjnene fulde af Forbavselse. Og da Toget ved Indkørslen til Byen brød ud i et tredobbelt Hurraraab og derpaa under Afsyngelse af „Danmark dejligst Vang og Vænge“ drejede ind i den